

Lieksan kaupunki Sokojärven kylä. Mäntyjärven ranta-asemakaava

FT Samuel Vaneeckhout
2014

Sisällysluettelo

JOHDANTO	3
TUTKIMUSALUEEN VESISTÖHISTORIA JA TOPOGRAFIA ALUEITTÄIN	3
KENTTÄTYÖN TAUSTA	5
INVENTOINNIN TULOKSET	6
LIITTEET	6
Kartta 1: Mäntyjärven sijainti Pielisen ja Koitereen välissä	
Kartta 2: Mäntyjärven tutkimusalueet	
Mäntyjärven kaavoitusalueet	
Kohdekuvaukset	

JOHDANTO

Inventointialueet ovat osa UPM:n suunnittelemaa ranta-asemakaavaa (kartta 1). Muinaisjäännösselvityksen tavoitteena oli selvittää muinaisjäännösten määrän, sijainnin, tyyppien ja laajuuden tiedot UPM:n omistaman alueen ranta-asemakaavoitusta varten. Inventoinnissa kiinnitettiin huomioita myös muihin metsien kulttuuriperintökohteisiin, joita alueella mahdollisesti on. Ranta-asemakaava koskee pääasiassa Mäntyjärven 20:2 (422-4027-20-2) tilaa. Kaavalla muodostuvat ranta-asemakaavan korttelit sekä niihin liittyvät vesi-, liikenne- sekä maa- ja metsätalousalueet (kartat 2).

TUTKIMUSALUEEN VESISTÖHISTORIA JA TOPOGRAFIA ALUEITTÄIN

Lieksan eteläpuolella on inventoitu aiemmin vuosina 1971 (Lönnberg, perusinventointi), 2001 (Jussila, rantaosayleiskaavaan liittyvä inventointi), 2005-06 (Pesonen, perusinventointi) ja 2011 (Seppä, vesihuoltolinjarakentamiseen liittyvä inventointi). Museoviraston ylläpitämässä muinaisjäännösrekisterissä ei ole tunnettuja muinaisjäännöksiä inventoitavalla alueella. Ei myöskään Ahosen ”Pohjois-Karjalan kulttuuriympäristöt”-julkaisussa vuodesta 2004 ole mainittu mitään esihistoriallisia tai historiallisia merkittäviä kohteita. Asutusta on ollut melko vähän, ensimmäiset liikenneyhteydet tulivat vasta 1800-luvulla.

Mika Ahonen kirjoittaa koillisen erämaasta:

”Pielisestä pohjoiseen ja itään leviävät karut, harvaan asutut maat, joilla vaarat ja suot vuorottelevat. Ilmasto on maakunnan ankarinta. Se on myös varsin mantereista: lämmin kesä muuttuu nopeasti hyvin kylmäksi talveksi. Kuin veitsellä leikaten Ylä-Karjalan viljava jokilaaksomaisema muuttuu täällä saloksi, kainuulaisia piirteitä kantavaksi metsäseuduksi. Sama soiden, matalien vaarojen ja selänteiden sekä männikköharjanteiden luonnehtima saloseutu jatkuu kohti etelää ja kaakkoa.

Kylät ovat harvassa, yksittäistalot autioituneita. Itäosissa verraten tasaisia maastonmuotoja elävöittävät huomattavat harjumuodostumat ja kumpuilevat moreenikentät. Siellä myös soiden määrä on huomattava. Suot ovat tavallisimmin aapasoita, mutta niissä on vielä keidassoidenkin piirteitä.

Vaarat ovat yleensä karuja ja vain muutamat niistä ovat viljeltyjä. Asutus on selvästi harvempaa kuin Pielisen rantojen tuntumassa. Alaville, metsäisille ja soisille alueille kätkeytyy lisäksi pientilavaltaista asutusta, josta huomattava osa perustuu sodanjälkeiseen pika-asutukseen. Alue tuli voimakkaan taloudellisen toiminnan kohteeksi viime sotien jälkeen, kun metsätyökämppien rakentaminen mahdollisti alueen puuvarojen hyödyntämisen.

Metsähallituksen toiminta kuuluu kiinteästi Pohjois-Karjalan elinkeinohistoriaan. Metsähallitus jakoi valtion metsät vartiopiireihin, mistä yhä tänäkin päivänä muistuttavat metsänvartijatorpat”

Vesihistoria

Alueen vesihistorian vaiheita jääkauden jälkeen ovat käsitelleet Timo Jussila ja Petro Pesonen. Heidän käsitys alueen vesihistoriasta perustuu Arto Miettisen artikkeliin (1996) ja arkeologisiin tutkimuksiin. Tietoja vesihistoriasta on saatu lähinnä Pielisen

järvivaiheista. Pielisen itäpuolella olevan alueen vesihistoriaa ei tunneta. Pielinen kuroutui jääjärveksi Yoldiamerestä noin 9250 eKr. Vanhimmat rannat ovat jääneet nousevan veden kerrostamien sedimenttien alle. Maa kohoaa luoteessa nopeammin kuin kaakossa. Pielinen kuroutui lopullisesti itsenäiseksi järveksi 8600-8500 eKr. ja noin 500 vuotta myöhemmin Uimaharju puhkesi lasku-uomaksi. Siitä lähtien vedenpinta on laskenut nykypäivään asti. Kivikautisiksi ajoittuvien rantojen pitäisi olla nykyistä rantaa ylempänä. (Jussila, Pesonen, Miettinen, Lönnberg, Seppä). Tutkimusalueen tarkempaa vesihistoriaa ei tunneta.

Sotahistoria

Viranomaisneuvottelussa tuotiin esille että Lieksan alue on ollut sotatoiminta-alueita. Maastotutkimuksen aikana meneillä oli isoja maastoharjoituksia ja inventoinnin aikana löydettiin myös harjoituspatruunoita. Kirjallisuudessa ei tullut tarkkoja tietoja Mäntyjärvi sota-alueena. Tunnettuja maailmansodan jäännöksiä ei lähiympäristössä ole, ei myöskään muissa alueelta tehdyissä inventointiraportissa mainitaan sodan jäännöksiä. Piilokuoppa (kansikuvassa näkyy myös muovit rakennelmassa) liittyy armeijan harjoituksiin ja myöhemmin raportissa mainittu tieverkosto liittyy todennäköisesti historialliseen asuinpaikkaan (sama kun rajapyykki).

Osa 1: Petronjärvi, Suuri-Kuikka ja pienet lammet

Petronjärven ympäröivässä maastossa korkeuserot ovat enimmillään noin 7,5 m. Maaperä on pääosin moreenia ja järven länsirannalla moreenia peittää ohut turvekerrostuma. Alueella kasvaa istutuskoivikkoa ja paikoin mäntyvaltaista puustoa. Suuri-Kuikan ranta-alueilla on useita hiekkakumpareita mutta järvenranta on lähinnä luhtaa. Metsäkasvillisuus on tavanomaista mäntykangasta. Sulkulammen eteläosasta löytyy melko jyrkästi lampeen vievää rinnettä. Muuten lammen reunat ovat matalia, melko tasaisia ja suomalaisia.

Osa 2: Mäntyjärvi, Sammallampi, Iso-Valkea, Pieni-Valkea

Geomorfologia ja maaperä on järven länsi- ja pohjoisosissa melko tasaista glasifluviallisesta aineksesta muodostunutta. Siellä täällä on pieniä harjanteita. Lammassaaren pohjoispuolella on selvä vanha deltapinta, jonka järven (itäinen) puolen reuna on melko jyrkkä. Delta pinta on noin +173 mpy ja se lienee muinaisen järven ylätaso. Myös vanha rantavalli ansaitsee tulla mainituksi. Luoteisrannalla on myös muutama suppakuoppa. Huomionarvoinen on myös Mäntyjärven pohjoisrannan pitkä hiekkarantajakso. Heinäveden yhteys Mäntyjärveen on kerrostanut ja kuluttamat pohjoisrannan hiekkaranta-alueita.

Sammallammen topografiaa hallitsee lammen lounaispuolella sijaitseva Kelokkovaara. Relatiiviset korkeuserot yltävät lähes 40 metriin.

Muulla korkeuserot ovat maltillisemmat, enimmillään noin 20 m. Relatiivisilta korkeuseroiltaan alue voidaan katsoa loivaksi mäkimäaksi. Järven luoteispäässä on kaksi lyhyttä pitkittäistä harjannetta (+15 m järven pinnasta). Samaa suuruusluokkaa ovat kumpareet lammen ja Mäntyjärven välissä. Rannat ovat luhtaiset.

Iso-Valkean koillisrannalla sijaitsevien kumpareita lukuun ottamatta, korkeuserot alueella jäävät alle 7.5 m. Iso-Valkean maasto on loivasti kumpuilevaa.

Osa 3: Kasarmi-Valkea, Pitkä-Hukka, Talvi-Valkea ja pienet lammet

Kasarmi-Valkean, Pitkä -Hukan ja Talvi-Valkean alueet ovat geomorfologisesti vaihtelevaa harju –suppa ja kame–maastoa. Maaperä on pääosin hiekkaa. Ranta-alueet ovat kauttaaltaan kovapohjaisia. Pikku-Hukkaa ja Kasarmi-Valkeaa erottavalta pitkittäisharjulta avautuu kauniita näkymiä molempien järvien ylitse. Ehkä maisemallisesti kaikkein edustavin kokonaisuus on muodostunut Talvi-Valkean ja Kasarmi-Valkean pohjoispään kapean kannaksen ympäristöön. Relatiiviset korkeuserot ovat enimmillään noin 15 m luokkaa.

Pitkä-Hukan itäranta on harjurantaa. Rinne viettää jyrkästi veteen. Etelämpänä harjuselänne jakaantuu useaksi erilliseksi selänneeksi, kumpareiksi ja harjanteiksi. Korkeuserot ovat 20-25 m.

Osa 4: Koivas ja Pyytöjärvi

Koivaksen ranta-alueet ovat loivasti kumpuilevaa, korkeuseroiltaan melko vaatimattomia, relatiiviset korkeuserojen jäädessä alle 5 m. Koivaanjoen jokilaakso on soistunut, eloperäisiä aineksia on myös järven etelärannalla.

Pyytöjärven rannat ovat suurinta osaa suomalaisia.

KENTTÄTYÖN TAUSTA

Muinaisjäännöselvityksen tavoitteena oli kaavasuunnittelua varten muinaisjäännösten määrän, sijainnin, tyyppien ja laajuuden selvittäminen. Inventointiin kuuluvat alueet ovat pääasiassa UPM:n omistamia alueita, johon on tarkoitus tehdä ranta-asemakaavoitusta. Tarkistettava alue sijaitsee Joensuun kaupungista noin 70 km pohjoiskoilliseen Patvinsuon kansallispuiston länsipuolella. Maastotyöskentelyssä inventoitiin ranta-alueet, kartoitettiin ja kuvattiin muinaisjäännöksiä ja muita kulttuuriympäristöön kuuluvia kohteita. Kenttätyössä keskityttiin lähinnä niihin alueisiin, joissa oli suurempi mahdollisuus löytää muinaisjäännöksiä. Lisäksi tutkittiin alustavasti suunniteltuja rakennettavia alueita, tielinjauksia jne. Alue tarkistettiin kokonaisuudessa. Asuinrakennuksien suunnittelualueilla tehtiin tarvittaessa koekuoppia. Apuna maastossa käytettiin käsi-GPS -laitetta, maakairaa, lapiota, lastaa, kameraa ja mittanauhaa. Aikaa maastossa käytettiin noin 40 tuntia. Kenttätyöt ja raportoinnin suoritti FT Samuel Vaneeckhout kesäkuussa 2012. Alueella tiiviisti metsästävä Sakari Kekki oli yhtenä päivänä mukana inventoimassa.

Tutkimusalueella on viime vuosina tehty useita pääte- ja harvennushakkuita. Maastotyön aikanakin tehtiin Mäntyjärven eteläpuolella harvennushakkuuta. Samalla oli alueella myös armeijan maastoharjoitukset meneillään. Vaikka alueella on suhteellisen paljon ranta-aluetta, sieltä loppujen lopuksi löytyy aika vähän ”oikeita” hiekkarantoja. Merkittävä osa on suomaista tai kivikkoista ranta-aluetta. Osa on myös suhteellisen jyrkkää. Alueella ei ollut aiemmin tunnettuja muinaisjäännöksiä. Mäntyjärven alue sijaitsee suurten järvien, Koitereen ja Pielisen välissä, muttei niiden välittömässä läheisyydessä tai suorassa yhteydessä. Tämäkin on saattanut vaikuttaa muinaisjäännösten kohteiden vähäiseen määrään.

INVENTOINNIN TULOKSET

Tämän selvityksen aikana löydettiin useita aiemmin tuntemattomia muinaisjäännöksiä ja historiallisia kohteita. Mäntyjärven pohjoisrannalta löytyi kivikautinen asuinpaikka. Pyytöjärven rannoilla sijaitsee kaksi löytöpaikkaa (kvartsi-iskoksia) päätehakkuualueilla ja historiallisen asuinpaikan jäännöksiä. Sen lisäksi löytyi kaksi pyyntikuoppakohdetta, kuoppajäännöksiä ja historiallisia kohteita (mm. rajapyykki).

KIRJALLISUUTTA

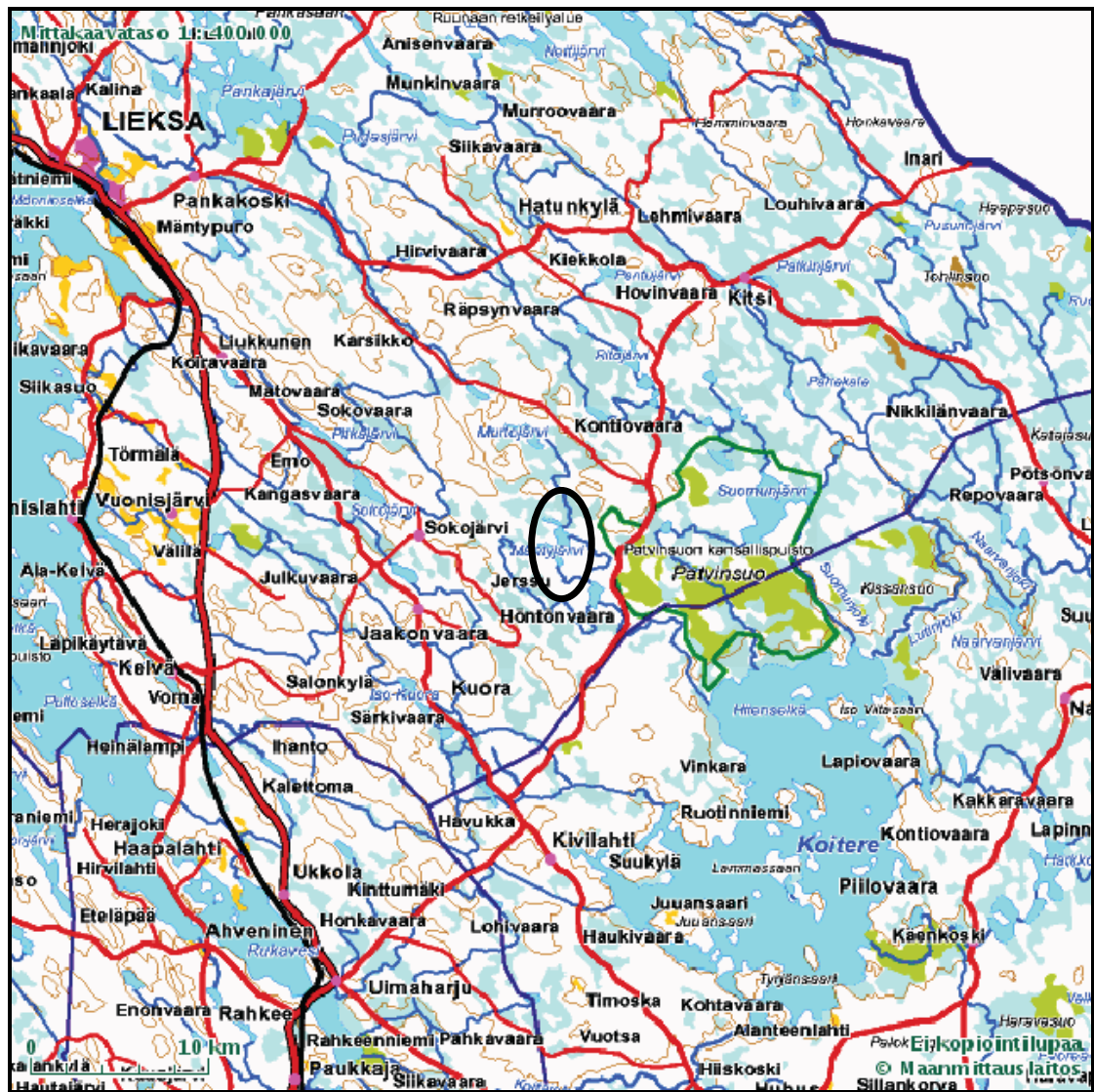
Pohjois-Karjalan kulttuuriympäristö. Pohjois-Karjalan Liitto. Julkaisu 83. 2004
Rukajärven tie. Rukajärven suunnan historiayhdistys
Lieksan suunnan sotapäiväkirjat. Tarja Ignatius - 2011

Oulu, 18.12.2014

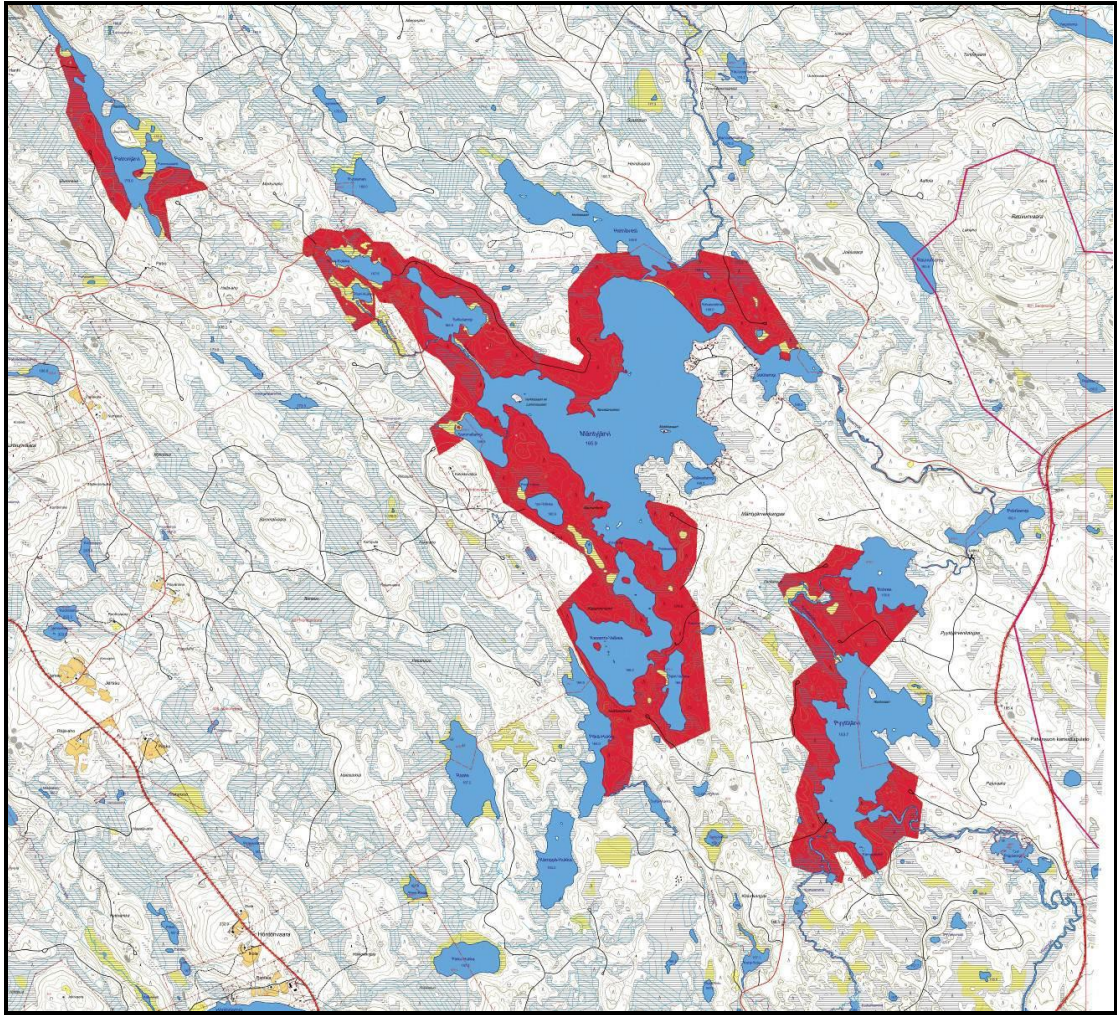
FT Samuel Vaneeckhout

LIITTEET

Kartta 1: Mäntyjärven sijainti Pielisen ja Koitereen välissä
Kartta 2: Mäntyjärven tutkimusalueet
Kohdekuvaukset

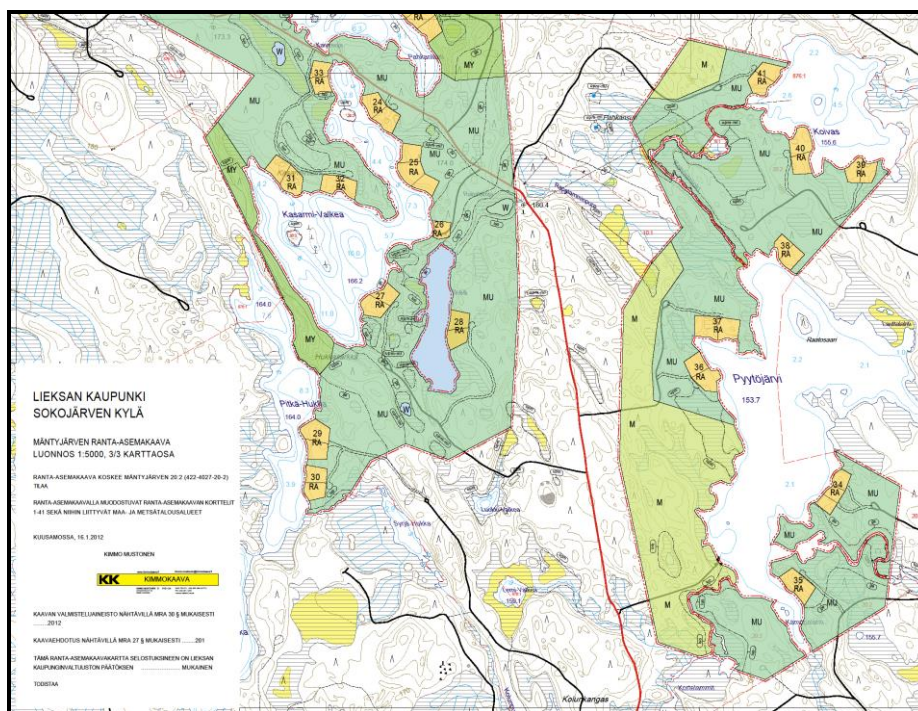
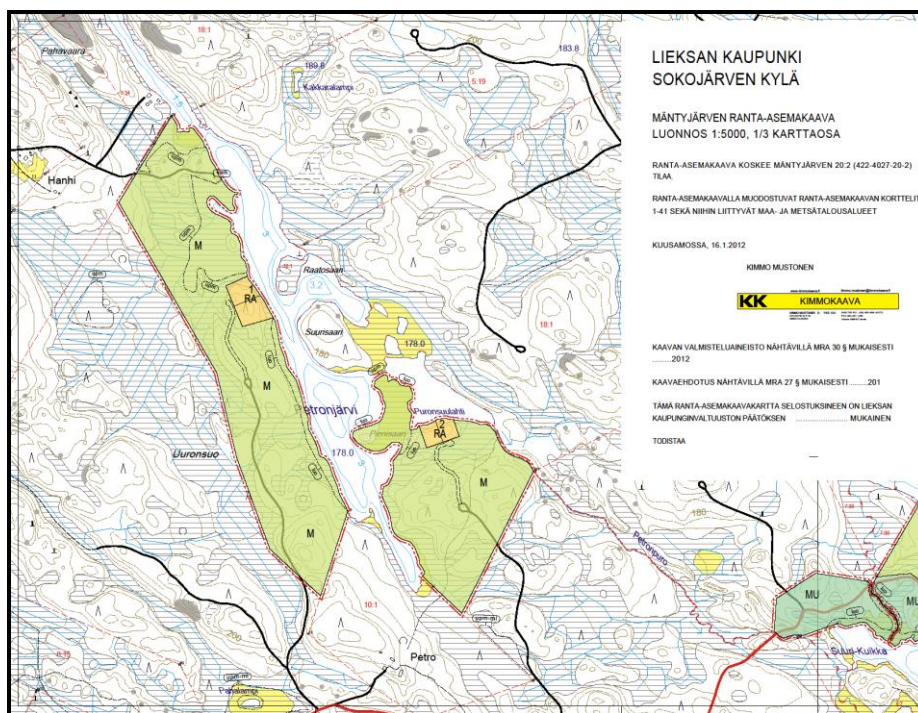

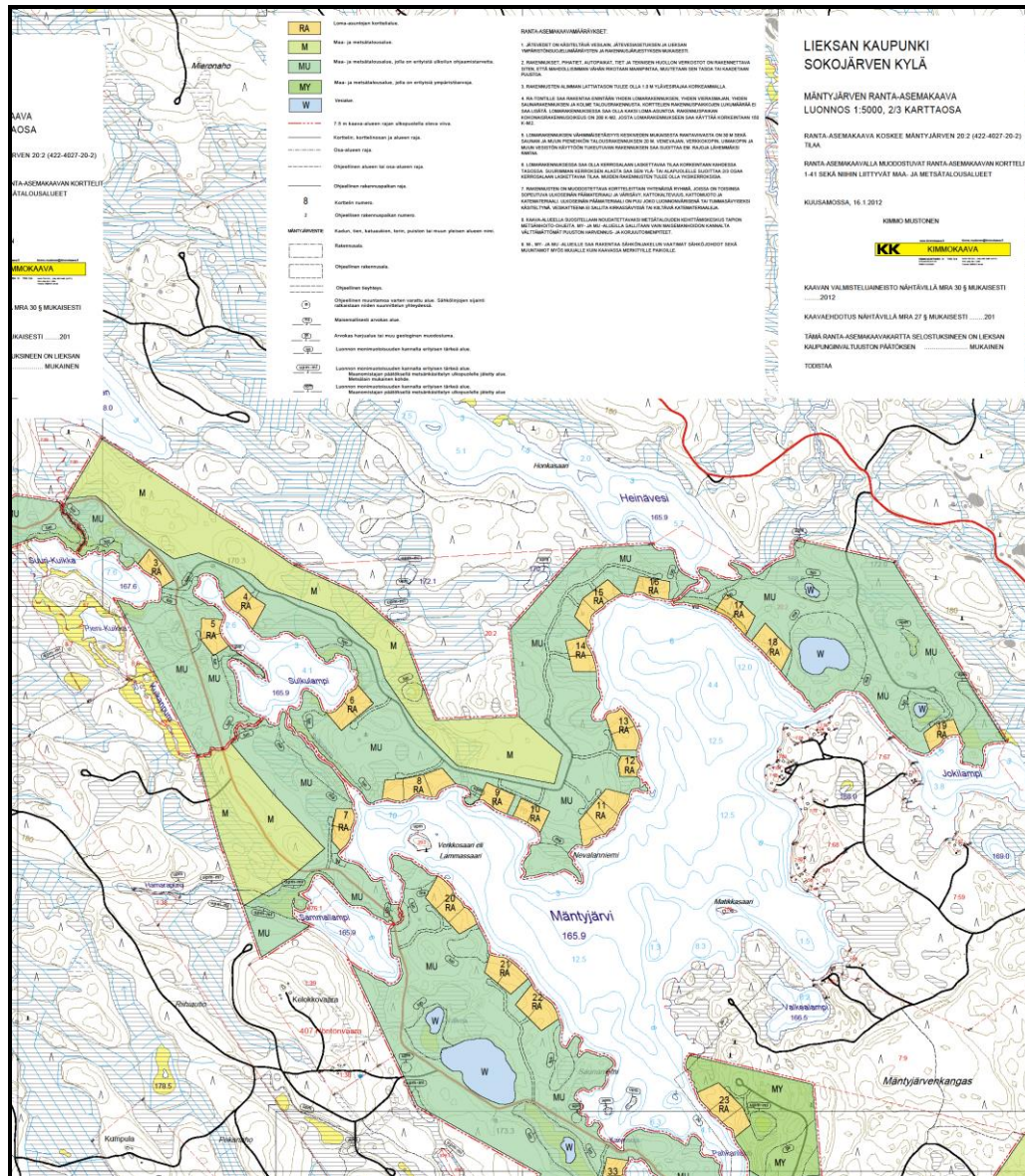
Kartta 1: Mäntyjärven sijainti Pielisen ja Koitereen välissä (tutkimusalue sijaitsee noin 34 km Lieksan keskustasta)

Kartta 2: Mäntyjärven tutkimusalueet

MÄNTYJÄRVEN KAAVOITUSALUEET

KOHDEKUVAUKSET

1. Mäntyjärvi N

PERUSTIEDOT

Mj-tyyppi	Asuinpaikka
Ajoitus	Kivikautinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	3
Karttalehti	
Koordinaatit	P: 7005013; I: 677987
Koordinaattiselite	asuinpainanteen keskipiste
Pinta-ala	100x100 m
Rajaustarkkuus	Asuinpainanne ja kvartsi-iskoksia rannalla
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVAUS

Kohde sijaitsee Mäntyjärven pohjoispuolella, Jokilampeen menevän joen ja Kirkasvetinen -niminen lammen välissä. Kohteen sijainnista on hyvä näkyvyys Mäntyjärvelle. Paikka sijaitsee tasaisella kuivalla kankaanselänteellä noin 5 m Mäntyjärven vedenpinnan yläpuolella ja noin 170 m korkeudella. Painanteen mitat ovat 8 x 10 x 0,4 m ja se on muodoltaan neliskulmainen. Koekuopasta löytyy hiiliin sekoittunutta maata. Kohteen kohdalla Mäntyjärven rannassa on kapea hiekkaranta. Rannalta löydettiin kvartsi-iskoksia ja palanutta kiviä (jätetty paikalle).

Asuinpainanteen ja rannan väliseltä rinteeltä havaittiin myös nuorempi kuoppajäännös. Tämä kuoppa on neliskulmainen ja mitaltaan noin 4 x 4 x 1 m. Todennäköisesti kuoppa on vanha rantamökin varastointikuoppa (lattian alla). Mökistä ei ollut enää mitään havaintoja.

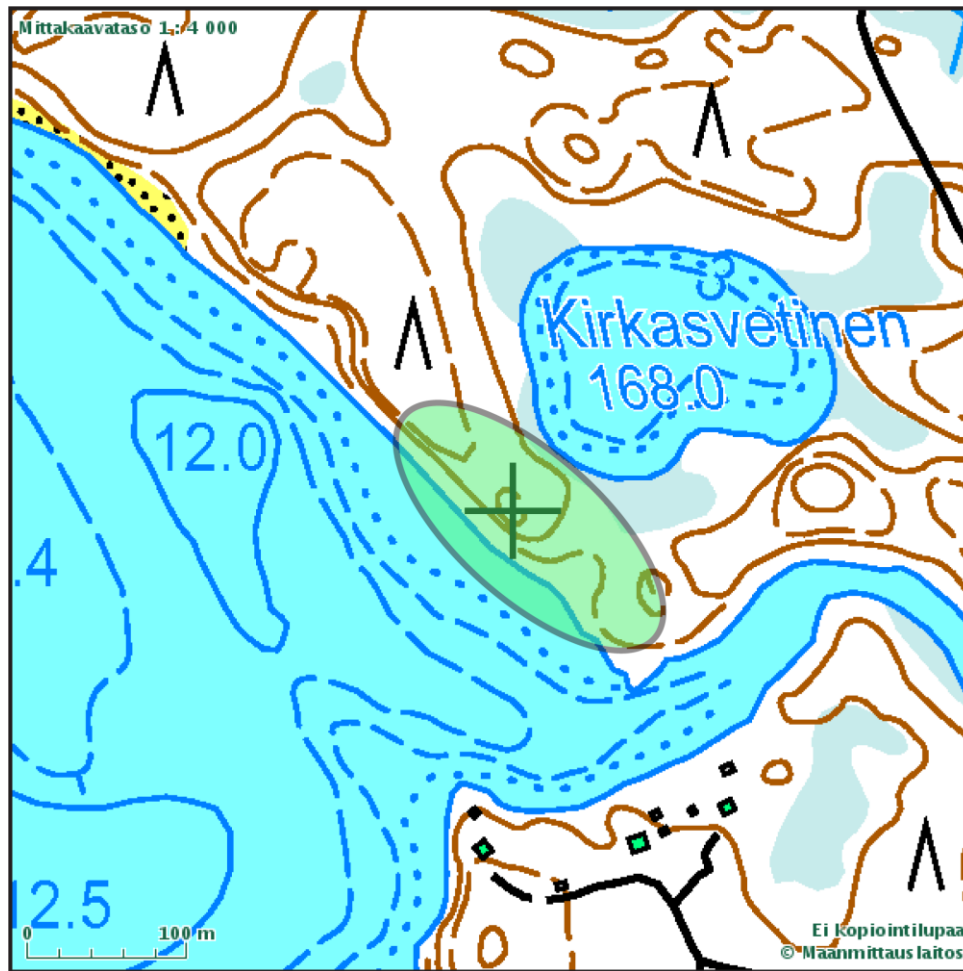
Hiekkaranta asuinpaikan lähellä

Asuinpaikka kuvattu pohjoiseen

Asuinpaikka kuvattu etelään, järven ranta on kankaan reunan alapuolella.

Kivikautinen asuinpaikka kartalla, ehdotettu rajausta vihreällä. Rannalla on kvartsi-iskoksia ja palanutta kiviä.

2. Suuri-Kuikka E

PERUSTIEDOT

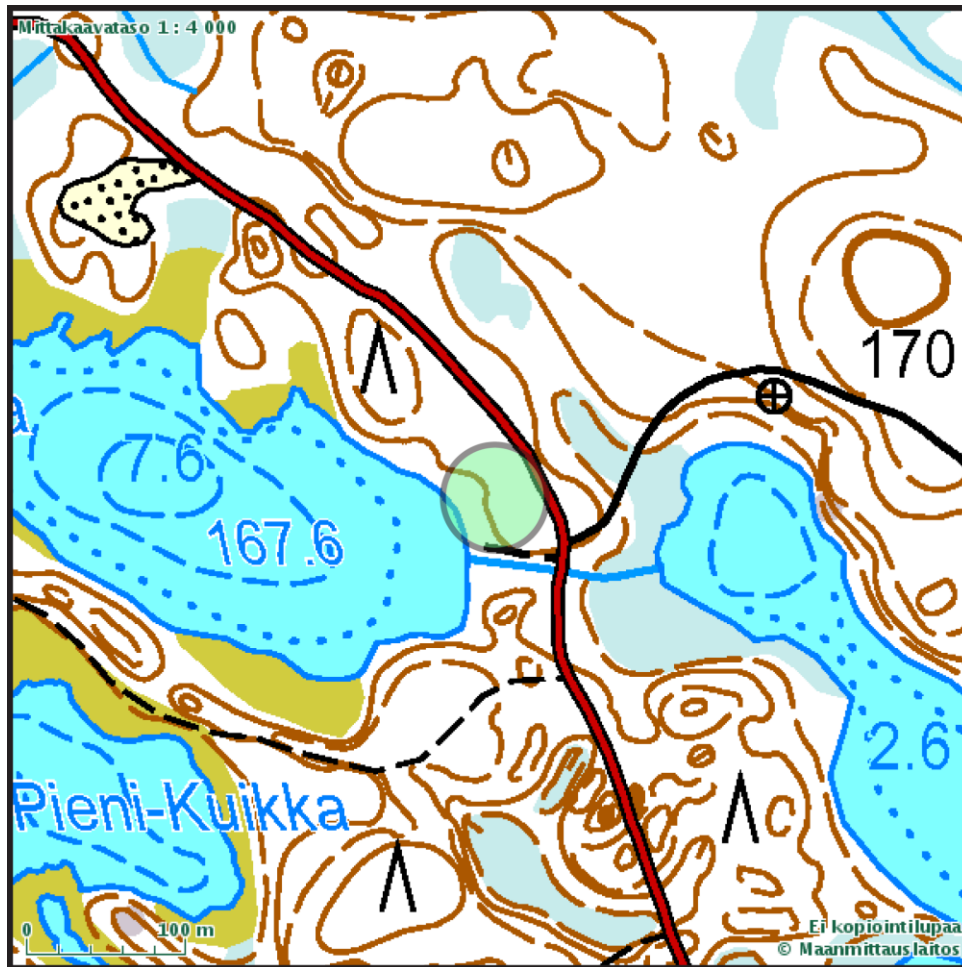
Mj-tyyppi	kuoppajäännös
Ajoitus	esihistoriallinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	4
Karttalehti	
Koordinaatit	P: 7005270; I: 675583
Koordinaattiselite	Kohteen keskipiste
Pinta-ala	50*50 m
Rajaustarkkuus	suuntaa antava
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVAAUS

Suuri-Kuikan itärannalla puron varressa löytyy neljä kuoppajäännöstä, jotka vaikuttavat vanhoilta. Lähin kuoppa sijaitsee noin 10 m rannalta, 3 m veden yläpuolella, järven, tien ja puron välissä. Alue on kuivaa mäntykangasta. Maakerrokset näyttävät koskemattomilta ja kairasta löytyy tavallinen huuhtoutumiskerros. Koekuopista ei tullut löytöjä. Kuopat ovat soikeita, mitaltaan noin 3 x 1,5 x 1 m.

Kuoppajäännökset kartalla, aluerajaus vihreällä.

Kuoppajäännökset

3. Kuikanpuro

PERUSTIEDOT

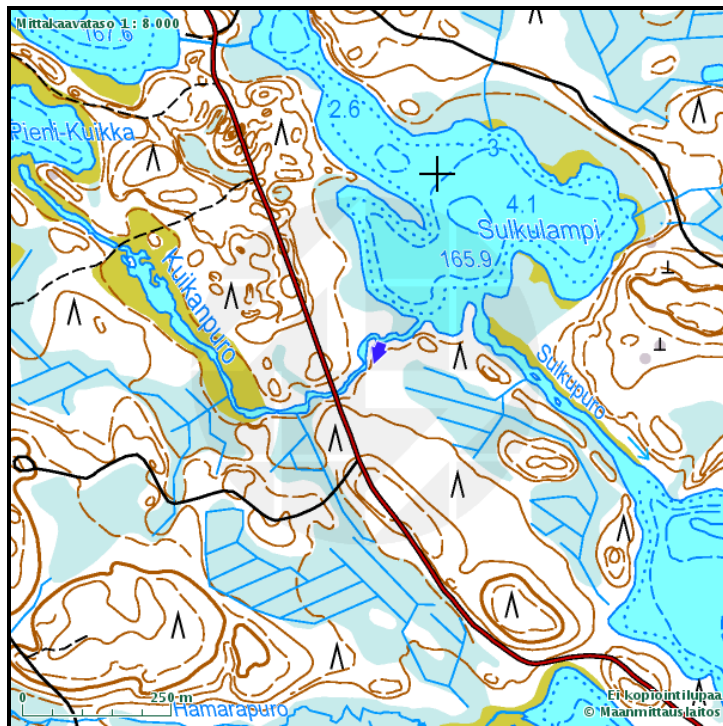
Mj-tyyppi	rajapyykki
Ajoitus	historiallinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	1
Karttalehti	
Koordinaatit	P: 7004666; I: 675890
Koordinaattiselite	rajapyykin sijainti
Pinta-ala	2*2m
Rajaustarkkuus	sijainti pisteenä
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVAUS

Sulkulammen eteläpuolella, Kuikanpuron varressa löydettiin kivipyykki. Pyykki on pyöreä, noin 1 m halkaisijalta ja 1 m korkea. Keskellä pyykkiä on pystykivi. Rajapyykki liittyy todennäköisesti samaan vanhaan taloon kuin tieverkosto. Paikalisten kanssa oli puhetta tästä talosta mutta sen sijainti ei ollut tiedossa. Kohdalla ei nyt ole kiinteistörajaa. Rajapyykki sijaitsee kuusimetsässä noin 50 m metsätieltä itään ja noin 5 m purosta etelään.

Rajapyykki Kuikanpuron vieressä

Rajapyykki

4. Pyytjärvi S

PERUSTIEDOT

Mj-tyyppi	löytöpaikka
Ajoitus	kivikautinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	1
Karttalehti	
Koordinaatit	P: 7001217; I: 679431
Koordinaattiselite	löytö-alueen keskipiste
Pinta-ala	5*5m
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

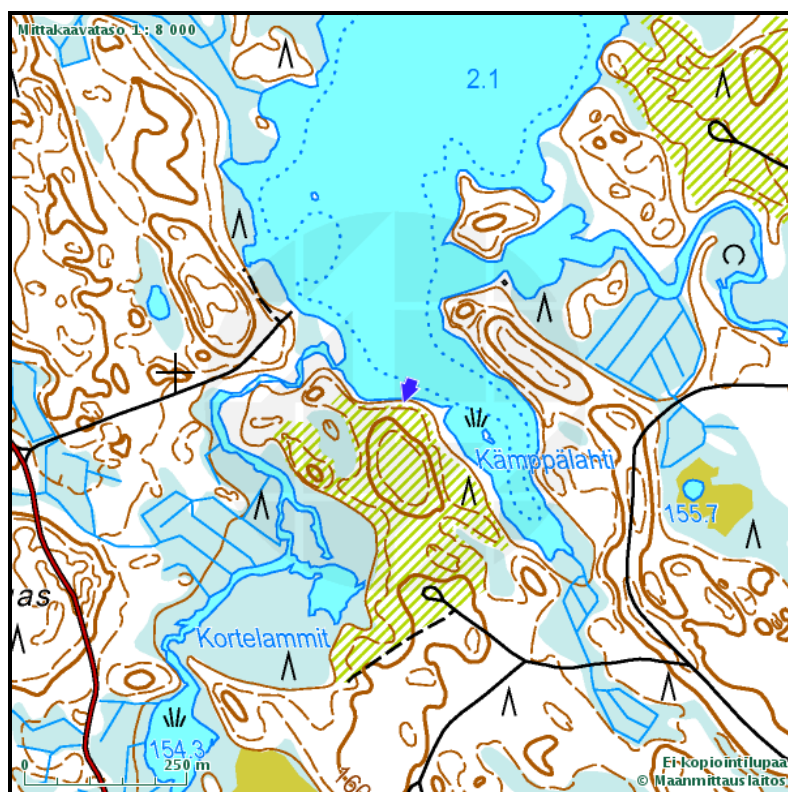
KOHDEKUVAUS

Löytöpaikka 1 sijaitsee Pyytjärven etelärannalla, Kämppälahden länsipuolella. Paikalla on tehty päätehakkuu ja alue oli äestetty. Äestysurista löytyi muutamaa kvartsi-iskosta. Kvartsit jätettiin paikalla. Paikka sijaitsee noin 10 m järvenrannalta

kuivalla loivalla rinteeseen alapuolella. Alueelta löytyy hienoa hiekkaa. Kohde on löytöpaikka kun lähiympäristöstä ei löydetty mitään muuta muinaisjäännöksiin viittaavaa. Kvartsi-iskokset löytyy pinnalta eikä kulttuurikerrosta kairalla löydetty.

Kvartsi-iskoksia hiekkakankaalla

Kivikautinen löytöpaikka kartalla

5. Pyytjärvi E

PERUSTIEDOT

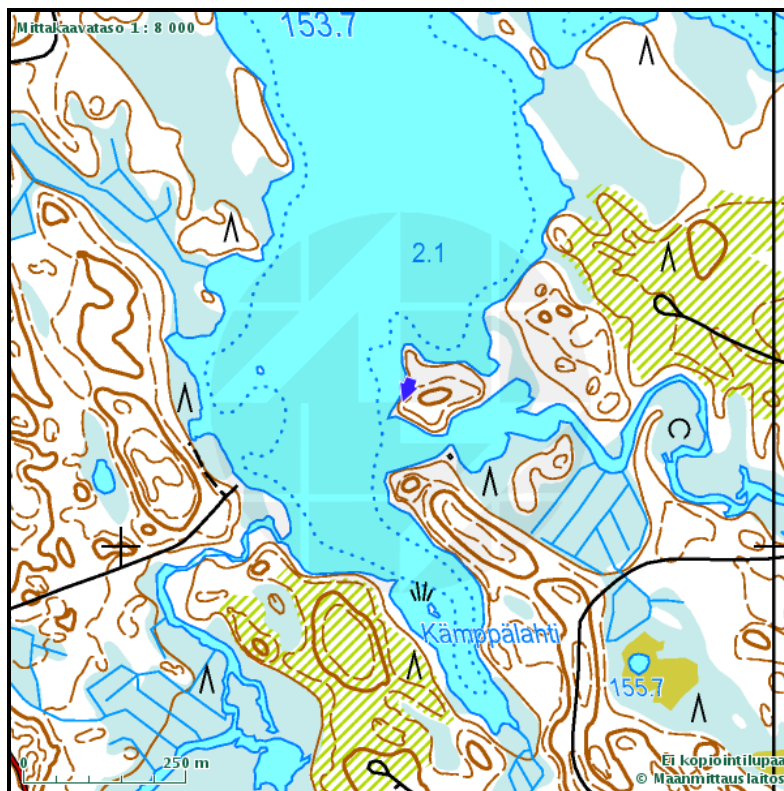
Mj-tyyppi	löytöpaikka
Ajoitus	kivikautinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	1
Karttalehti	
Koordinaatit	P: 7000952; I: 679344
Koordinaattiselite	löytöalueen keskipiste
Pinta-ala	5*5m
Rajaustarkkuus	suuntaa antavaa
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVAAUS

Löytöpaikka 2 sijaitsee Pyytjärven itärannalla, Pajulampeen menevän joen suussa, sen pohjoispuolella olevalla niemellä. Paikasta löytyi muutama kvartsi-iskosta metsäkoneurista. Kiinteistä muinaisjäännöksistä ei ollut havaintoja. Kohde on löytöpaikka, alueella ei ole mitään muuta muinaisjäännöksiin viittaavaa. Kulttuurikerrosta ei kairalla löydetty.

Löytöpaikka kartalla

6. Pyytöjärvi N

PERUSTIEDOT

Mj-tyyppi	asuinpaikka
Ajoitus	historiallinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	1
Karttalehti	
Koordinaatit	I: 679188; P: 7002279
Koordinaattiselite	mökin keskipiste
Pinta-ala	10*10m
Rajaustarkkuus	suuntaa antava
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

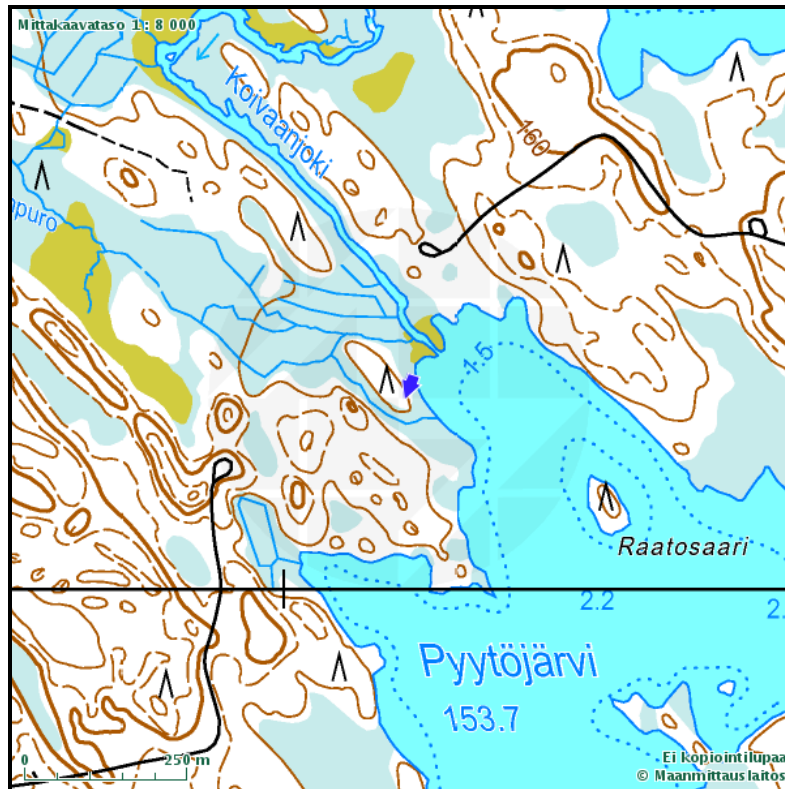
Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVAUS

Pyytöjärven pohjoispuolella Koivaanjoen länsirannalla löytyy hirsimökin jäännökset. Paikka sijaitsee saarekkeella soiden ja järven keskellä. Mökistä vain alimmat kerrokset ovat jäljellä. Jäännökset olivat paksun sammalpeiton alla. Mökki oli mitaltaan noin 6 x 6 m ja seinästä oli noin 1 m jäljellä. Ulkoseinä oli osittain maan alla sitten että seinä on vaan puoli metriä korkea ulkopuolella. Rantapuolella olevassa seinässä on oviaukko. Paikalta ei löydetty muita merkkejä ihmisten toiminnasta

Hirsirakennukset kasvillisuuden alla.

Historiallinen asuinpaikka Pyytöjärven rannalla

7. Koivas W

PERUSTIEDOT

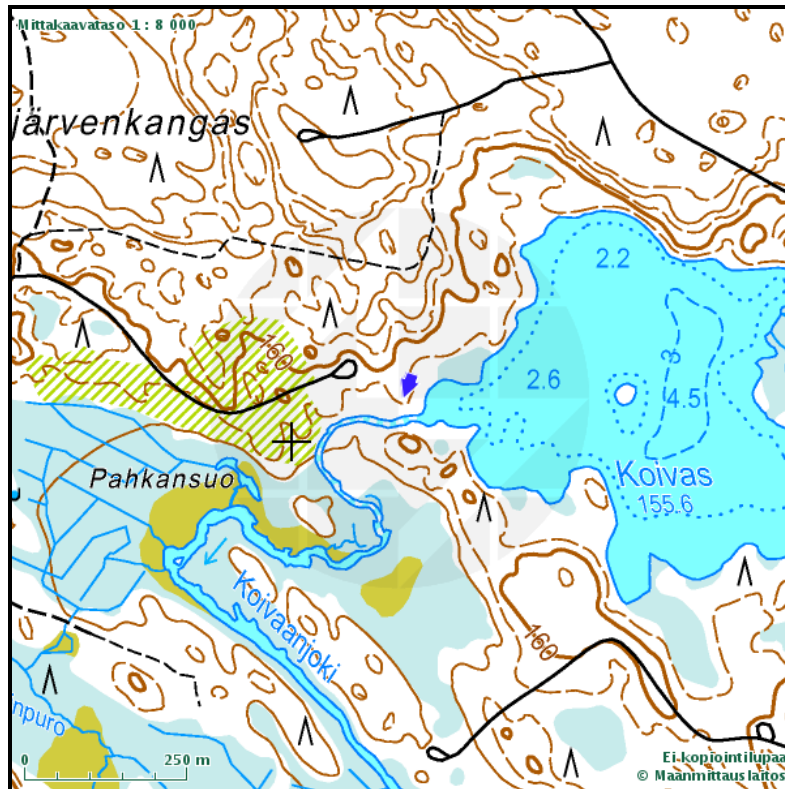
Mj-tyyppi	pyyntikuoppa
Ajoitus	esihistoriallinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	3
Karttalehti	
Koordinaatit	I: 679159; P: 7003064 I: 679169; P: 7003064
Koordinaattiselite	pyyntikuoppien keskipisteet
Pinta-ala	20*20 m
Rajaustarkkuus	suuntaa antava
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVAUS

Kaksi pyyntikuoppaa sijaitsevat Koivaanjoen suussa Koivas -järven länsipuolella. Kuopat sijaitsevat niemen kärjessä noin 10 m nykyrannalta. Niemeltä lähtee itäpuolelle jyrkkä harjanne Koivaanjoen suuntaan. Kuopat ovat noin 2 m halkaisijaltaan ja yli metriä syvät.

Pyyntökuoppa kartalla

8. Koivaanjoki SW

PERUSTIEDOT

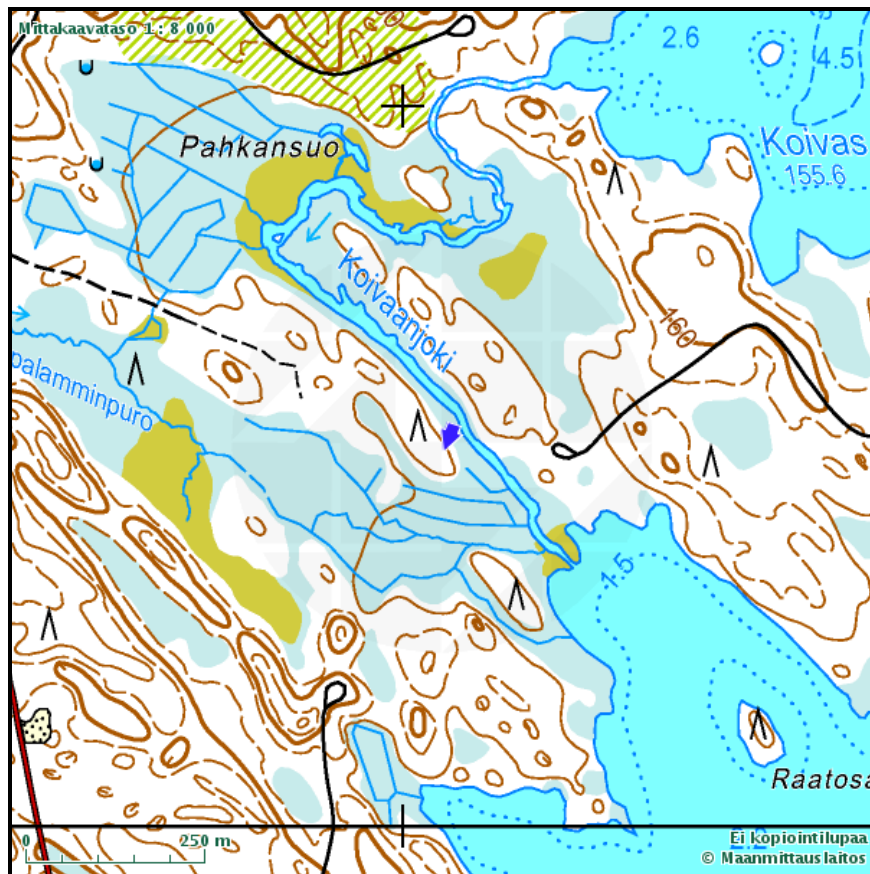
Mj-tyyppi	mahdollinen pyyntikuoppa
Ajoitus	esihistoriallinen
Rauhoitusluokka	2
Lukumäärä	3
Karttalehti	
Koordinaatit	I: 679029; P: 7002552
Koordinaattiselite	kuopan keskipiste
Pinta-ala	2*2 m
Rajaustarkkuus	suuntaa antavaa
Etäisyystieto	noin 36 km Lieksan keskustasta

OMISTAJATIEDOT

Alue/rekisterikylä	Sokojärven kylä
Tila	Mäntyjärvi 20:2 (422-4027-20-7)
Lisätietoja	

KOHDEKUVUVAUS

Yksi mahdollinen pyyntikuoppa sijaitsee Koivaanjoen lounaispuolella. Kuoppa löytyy joensuuntaisella harjanteella. Kuoppa on noin 2 m halkaisijaltaan ja yli metriä syvä.

Pyyntökuoppa kartalla

Mahdollinen pyyntikuoppa